

Forandring, at det ikke blot kunde være paa Grund af Arbejdsløshed, men overhovedet paa Grund af de vanskelige Forhold for Tiden, en saadan Eftergivelse kunde finde Sted, og den udvidedes fra at gælde de personlige Skatter til at gælde alle Arter af Skatter. Samtidig begrænsedes Lovforslagets Tidsomraade til at være indeværende Skatteaar, saaledes at ny Beslutning, hvis Forslaget erholder Lovkraft, eventuelt maatte være at tage for det kommende Skatteaar. I den Form, hvori Lovforslaget nu foreligger, har det fundet Tilslutning fra alle Sider i det andet høje Ting, og jeg anbefaler at give Kommunerne denne Myndighed, som sikkert vil af dem blive forvaltet under skyldigt Hensyn saavel til Kommunernes Tarv som til de smaa Skatteydere, hvis vanskelige Kaar kan gøre det naturligt at give dem Lempelse.

Kragh: Det er jo en ret omskiftelig Skæbne, dette Lovforslag har haft, idet det ved sin Fremsættelse kun angik Eftergivelse af personlige Skatter for saadanne, som paa Grund af Arbejdsløshed har vanskelige Kaar, saaledes som den højtærede Minister nu har gjort Rede for, medens det nu er udvidet til at omfatte overhovedet alle, som paa Grund af de overordentlige Omstændigheder, hvorunder vi lever, maatte kunne siges at have Vanskeligheder ved den Skatteydelse, som er dem paalignet. Paa den anden Side er der i Folketinget sket en Indskrænkning, idet Lovforslaget nu ikke som oprindeligt foreslaaet angaar Skatteaarene 1917—18 og 1918—19, men kun Skatteaaret 1917—18, saaledes at der jo ikke kan blive Tale om en fuldstændig Eftergivelse af Skatten for dette Skatteaar, hvoraf en væsentlig Del maa antages at være betalt, men kun om det Beløb, der af Skatteydelsen for dette Aar resterer. Det er jo et helt nyt Princip, som man er i Færd med at knæsette i Forbindelse med dette Lovforslag, idet jeg forstaar det saaledes, at det skal være muligt for Kommunalbestyrelserne helt at fritage Skatterestanter for Skatteydelse, saaledes at man altsaa i Virkeligheden midlertidigt opgiver det Krav, der altid har været stillet hidtil som Betingelse for Stemmeret ved kommunale Valg: at der dog var præsteret nogen Skatteydelse; at Skatten altsaa ikke ved Nedsættelse helt kunde bortfalde. Men da det er en Lov af fuldstændig midlertidig Karakter, kan vel dette ikke vække nogen særlig Grad af Betænkelighed. I Virkeligheden staar vi her overfor en ret ejen-

dommelig Form for Dyrtidshjælp. Man har jo, ogsaa fra den højtærede Ministers Side, hver Gang Spørgsmaalet om Dyrtidshjælp har været fremme her paa Rigsdagen, yndet at tale om, at man skulde forvare sig meget imod enhver Form for Dyrtidshjælp, som kunde siges i nogen som helst Maade at have Karakteren af Almisse. Men jeg synes jo rigtignok, at det Forslag, vi her staar overfor, i stærkere Grad tangerer dette Begreb, end de hidtidige Dyrtidsforanstaltninger har gjort. Det synes ikke en Gang muligt her for en Skatteyder at unddrage sig denne Eftergivelse, som Kommunalbestyrelserne bemyndiges til at beslutte, selv om han ikke ønsker at faa Skatten eftergivet, og det er en klar Sag, at her maa Kommunalbestyrelserne trække den Grænse mellem Personer med større og mindre Indtægter, som man i Sammenhæng med Dyrtidslovgivningen paa mere end eet Omraade fra den høje Regerings Side saa bestemt har modsat sig. Men selvfølgelig, jeg erkender, at det kan i denne Sammenhæng ikke være anderledes. Thi det er jo klart, at det Princip, som man har hævdet saa kraftigt, og hvorefter det hele Samfund i Virkeligheden overfor Dyrtiden skal hjælpe det hele Samfund, i denne Sammenhæng ikke kan praktiseres. Her maa det være saaledes, at den Hjælp, der skal ydes, kommer de mindst bemidlede til gode. Der kan i denne Sammenhæng ikke være Tale om at tage Hensyn til alle, og jeg vil gerne have slaaet fast dette, at hermed er man altsaa fra Regeringspartierne og den høje Regerings Side gaaet ind paa den Betragtning, som vi ved mere end een Lejlighed fra det Partis Side, paa hvis Vegne jeg taler, har hævdet i det store og hele maa være det normgivende for en Lovgivning af den Art, nemlig det Princip, at man kommer dem til Hjælp, der trænger dertil.

Men vi har jo i øvrigt, saa vidt jeg har forstaaet det, alle været enige om hidtil at fastholde, at Dyrtidshjælp skal ydes ikke alene paa Kommunernes Bekostning, men ogsaa med Støtte fra Statens Side. I den Henseende fraviger man her ogsaa det hidtil fulgte Princip ved denne midlertidige Lov, idet der her ikke er Tale om nogen Statsrefusion til Kommuner, hvis Indtægter formindskes ved Eftergivelse af paalignede Skatter. Jeg har nok lagt Mærke til, at der under Behandlingen af dette Lovforslag i det andet høje Ting er fremført Ønsker fra forskellig Side om, at der skulde ydes Refusion til Kommunerne af Statskassen for saadanne eftergivne Skattebeløb, men jeg deler ganske den højtærede Ministers Be-